

МАРШ ДІІТу

У перші повоєнні роки серед студентів ДІІТу налічувалося надзвичайно багато тих, хто був прийнятий на навчання в Новосибірську та прибув до Дніпропетровська разом із реєвакційним інститутом. Але особливо виділялися діїтвці довоєнних років, що повернулися до лав студентства з армії: люди, які пройшли бойовий гарт на нелегких дорогах війни, з орденськими планками на військових гімнастерках. У багатьох інститутських наказах тих років відзначені успіхи студентів-фронтовиків Ф. Шевченка, А. Онищенко, Д. Дрозденка, Ю. Волошка, А. Бородіна, З. Слуцького, А. Винокура, В. Панченка, В. Бугенка, зачинателів усіх нових ініціатив у навчанні та праці. До цієї славної когорти належав і один з авторів створеного в ті роки «Маршу ДІІТу» А. Голеш.

Через багато років студентська пошукова група кафедри «Локомотиви та локомотивне господарство», яка збирала матеріали про студентів воєнного покоління, відшукала випускника 1946 р. А. Б. Голеша. З тих пір його лист із доданими до нього нотами маршу прикрашає один зі стендів музею історії університету. В листі згадується, що Арон Голеш, на той час трубач діїтвського духового оркестру, написав «Марш ДІІТу» на пропозицію начальника інституту В. А. Лазаряна, який опісля в наказі особливо відзначив його, як автора музики, а також автора тексту Георгія Капралова.

За спогадами свідків тих подій, зокрема випускника 1947 р. Йосипа Гдальовича Барбаса, перший варіант маршу був створений ще в 1942 р., під час перебування інституту в сибірській евакуації. Він одразу ж став надзвичайно популярним у середовищі діїтвців, його часто виконували. Активісти інститутської самодіяльності Арон Голеш, Георгій Капралов і Юзеф Смілянський часом збиралися в квартирі, де мешкала родина Й. Г. Барбаса, репетирували цей марш, акомпануючи собі на піаніно.

Хто тоді міг собі уявити, що з часом Георгій Олександрович Капралов стане відомим кінокритиком, ведучим популярної телевізійної програми «Кінопанорама», а Юзеф Мойсейович Смілянський, лауреат Державної премії, заслужений працівник транспорту, почесний залізничник і почесний ветеран Москви, передаватиме рідному навчальному закладу полум'яний привіт і вітання з 75-річчям зі столиці іншої держави! До цієї дати Юзеф Мойсейович також переслав документи про історію створення «Маршу ДІІТу» та варіант переробленого ним у 1955 р. тексту, які нині також є експонатами музею ДІІТу.

У перші післявоєнні роки в інституті закріпилася традиція виконувати «Марш ДІІТу» за особливо урочистих нагод. З часом наступні покоління діїтвців змінили кілька рядків, але традиція виконувати марш збереглася незмінною.

В науке нет дороги торной,
Тернистый путь лежит один,
И только смелый и упорный
Достигнет всех ее вершин

*Привев: Там, где отступит самый ловкий,
Упорный все же победит.
Вперед, друзья, вперед без остановки,
Недаром нас зовут ДИИТ!*

Мы все живем семьей единой,
Своим содружеством горды,
Крепим железной дисциплиной
Свои могучие ряды

Привев.

Пусть тяжелы года учёбы
И труден путь, но минёт срок
И скажем мы друг другу гордо:
«Ты — командир стальных дорог!»

Привев.